

Ὁ Ἄρειος Πάγος περὶ τοῦ Βουδιστικοῦ «Ναοῦ» στὴ Χαλκιδική
τοῦ Ἀναστάσιου Μαρίνου
Εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μέ τὴν τελευταία ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δὴ τῆς Ὀλομελείας (ἀριθμὸς 20/2001) ἐπιβεβαιώθηκε ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παγιωθεῖσα νομολογία τὸσον τοῦ Ἀνωτάτου αὐτοῦ Δικαστηρίου ὅσον καὶ τοῦ ἄλλου Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, δηλαδὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Μὲ τὴν ἐπιβεβαιωθεῖσαν αὐτὴν νομολογίαν ἔχει γίνεαι δεκτὸν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ νομοθεσία περὶ τῶν προϋποθέσεων ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἰκῶν ἢ ὁποῖα θεσπίζει προηγούμενην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω χώρων λατρείας οὔτε στό ἄρθρο 13 τοῦ ἐλληνικοῦ Συντάγματος, οὔτε στό ἄρθρο 9 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης ἀντιβαίνει, δηλαδὴ δέν προσβάλλει τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Στὴν συγκεκριμένη περίπτωση τὴν ὁποῖαν ἀντιμετώπισεν ἡ τελευταία ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου μία κυρία ἀγόρασε ἕκταση γῆς εἰς τὴν θέσιν «Τραπέζι» τοῦ ὄρους Χολομώντα Χαλκιδικῆς καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κατεσκεύασε κτῖσμα τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ὡς εὐκτήριον οἶκον τῆς βουδιστικῆς θρησκείας. Σημειωτέον ὅτι ὁ χώρος αὐτὸς εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ εἶναι γεμάτος κατάλοιπα παλιῶν κτισμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου εὐρίσκεται σὲ ἀρμονία μὲ τὴν νομολογία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν περὶ ἰδρύσεως ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἰκῶν (βλ. ἀπόφασιν Μανουσάκη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου) ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν τὴν ἀπαγορεύουσαν τὸν προσηλυτισμὸν (ἀπόφασις Κοκκινάκη).

Στὴν ἀπόφαση 20/2001 ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου συνετέθη ἀπὸ 22 δικαστές καὶ ἐμειοψήφησαν μόνον δύο (2) δικαστές.